

Rigsdagstidende.

1851

Forhandlingerne paa Folkethinget. **N^o** 90.

Tredie Session.

34te Møde.

Maandagen den 1ste December.

(Forts.)

Eschering: Maa jeg bede om Ordet, for at gjøre en personlig Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand skal senere erholde Ordet.

Der er fra Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgfreds (Hall) til mig indkommet et Forslag om, at Thinget gaaer over til Dagsordenen med følgende Motivering:

„Folkethinget gaaer over til Dagsordenen med det Haab, at den Plan til en Ordning af Forholdene mellem Monarchiets forskjellige Dele, hvis Meddelelse Thinget imødeseer med det Første, ikke vil medføre, at den ved Anordningen af 28de Mai 1831 og Forordningen af 15de Mai 1834 indstiftede Provindsialstænderforsamling for Slesvig gjenoprettes; eller at administrativ eller juridicel Forbindelse imellem Slesvig og det tydske Forbundsland Holsten finder Sted; eller at Fuldbyrdselsen i Fremtiden af den af Hans Majestæt Kongen lovede og i Grundloven forbeholdte constitutive Forbindelse mellem Danmark og Slesvig opgives.“

Dette Forslag vil saaledes foreligge til nærmere Behandling og Afgjørelse førend Discussionen over selve Adressen kan fortsættes. — Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgfreds har Ordet.

Hall: Naar jeg ved Indgivelsen af den motiverede Dagsorden, der nu er blevet oplæst af Formanden, har tilladt mig at opfordre Thinget til at afbryde de paabegyndte Adressediscussioner, da er det ikke skeet af den Grund, at jeg selv skulde nære nogen Betænkelighed ved Indgivelsen af en saadan Adresse til Hans Majestæt Kongen. Da denne Sag

stiftet var til Forhandling her, stemte jeg for dens Fremme, og jeg skulde for mit Bedkommende gjerne have sluttet mig til en Adresse i det Væsentlige i den Skikkelse, i hvilken den er blevet indbragt af Proponenten, Rigsdagsmanden for Beile. Der blev vel i det sidste Møde fremhævet forskjellige Indvendinger mod en saadan Adresse, men jeg har ikke kunnet tillægge disse nogen afgjørende Vægt. Der blev sagt, at en Adresse maa betragtes som en høitidelig og alvorlig Act i et skjæbnessvangert Dieblisk. Jeg indrømmer gjerne dette, men jeg troer, de Betegnelser man fremhævede kun altfor vel passe paa den Situation, hvori vi befinde os. Jeg troer ikke, at det er Alvor og Betydningsfuldhed, der mangler denne. Der blev sagt, at en Adresse maatte være ligesom et Hjertesuk, der bar utvetydigt Vidnesbyrd om Folkets Stemning; men jeg troer, at det ikke kan nægtes, at Folkets Stemning i disse Dage nødvendig maa være en Saadan, at et Suf meget naturligt maa trænge sig frem fra det, og er det ikke en Gjenlyd af et saadant Suf, der foreligger for Rigsdagen i den af saamange tusinde Medborgere til Rigsdagen indgivne Adresse (Hør!). Det blev fremdeles sagt, at en Adresse kun da vilde have sin fulde Betydning, naar den udgik fra begge Thing, men ligesom det er unegtligt, at der efter Grundloven tilkommer hvert Thing Ret til særskilt at indgive en Adresse, saaledes troer jeg heller ikke i nærværende Tilfælde, at en Adresse, om den endog saa kun var blevet indgivet af Folkethinget, vilde have tabt noget Væsentligt i sin Betydning, da det jo dog er vist, at det andet Thing, om end i en anden Form, har udtalt sig i en lignende Retning. Jeg vilde altsaa ikke finde disse Grunde afgjørende, men den Grund, der for mig har